

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/76/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111233118
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5111233118.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad č. 4, IČO: 00 151 700 proti odporcovi: Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 2, IČO: 00 151 (adresa pre doručovanie: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru SR Žilina, so sídlom Žilina, ul. Kuzmányho č. 26), o zaplatenie sumy 1.292,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/9/2012-85 zo dňa 28. novembra 2012, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol návrh navrhovateľa v hore uvedenej veci. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie odôvodnil neunesením dôkazného bremena zo strany navrhovateľa, ktorý v konaní nepreukázal, že k poškodeniu motorového vozidla jeho poistenca došlo pred budovou odporcu. V dôsledku uvedeného nemohol prvostupňový súd konštatovať ani existenciu prechodu práva poisteného na náhradu škody voči škodcovi na navrhovateľa ako poistiteľa v zmysle ust. § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľom tvrdená príčina (dôvod) vzniku škody vyplývala len z vyjadrení samotného poškodeného a navrhovateľ tieto tvrdenia nevedel preukázať žiadnym iným relevantným spôsobom (dôkazom). Navrhovateľova argumentácia zostala len v rovine ničím nepreukázaných tvrdení. Navyše sám poškodený nepostupoval v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu svojich práv a sú predvídavi aj čo do možnosti vzniku problémov s preukazovaním miesta kde došlo ku škode a kto za ňu zodpovedá. Z ust. § 420 Občianskeho zákonníka vyplýva právo na náhradu škody pre poškodeného, ak sú súčasne splnené všetky zákonné predpoklady zodpovednosti za vzniknutú škodu, a to porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, tiež zavinenie. Keďže v konaní uvedené skutočnosti neboli preukázané okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. Pokiaľ sa aj domáhal doplnenia dokazovania znalcom, jeho návrh súd nepovažoval z hľadiska procesnej ekonomie za hospodárny. Išlo o dôkaz nadbytočný, keďže z nepreukázaného dôvodu vzniku škody nemožno kauzálne vyvodiť vznik zodpovednosti odporcu za škodu, keď okrem vyjadrenia poškodeného žiadnym iným relevantným dôkazom nebola preukázaná skutočnosť, že dňa 21.12.2010 došlo k vzniku škody (poškodeniu motorového vozidla) pred budovou odporcu. Hypotetické posúdenie skutočnosti v danom prípade by nemalo reálny základ pre meritórne rozhodnutie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p. Konštatoval, že odporca mal v konaní plný úspech, avšak náhradu trov si neuplatnil a ani z obsahu spisu mu trovy nevyplývajú. Preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom zároveň dospel na základe ním vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec aj nesprávne právne posúdil (§ 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.). Navrhovateľ na preukázanie tvrdeného priebehu nehodového deja predložil i navrhol vykonať viaceré dôkazy, a to výsluch poškodeného, pripojenie priestupkového spisu, fotodokumentáciu poškodeného vozidla, ktoré dôkazy boli vykonané. Za ďalšie, navrhovateľ žiadal vykonať i výsluch práporčíka L., svedka, ktorý bol bezprostredne po vzniku škody prítomný pri poškodenom motorovom vozidle, ako aj pri mieste vzniku škody, výsluch príslušníkov OO PZ Žilina, ktorí na základe tiesňového volania poškodeného boli na miesto vzniku vyslaní a ktorí zabezpečovali miesto vzniku škody pred vznikom ďalšej škody. Napokon žiadal vykonať i znalecké dokazovanie na vyvrátenie námietok odporcu, že z konštrukčného hľadiska nie je možné, aby došlo k pádu ľadu zo strechy na vozovku pod ňou, na preskúmanie prevenčných opatrení vykonaných odporcom na predmetnej budove. Posledné tri uvádzané navrhované dôkazy neboli prvostupňovým súdom vykonané. Výsluch poškodeného jednoznačne opísal priebeh vzniku škody. V konaní pritom nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by akýmkoľvek spôsobom spochybňoval hodnovernosť výpovede poškodeného svedka. S poukazom na uvedené sú preto tvrdenia prvostupňového súdu o nevieryhodnosti svedka nesprávne. Za účelom ešte dôslednejšieho verifikovania výpovede poškodeného (v konaní vystupujúceho v postavení svedka) navrhovateľ navrhol vykonať ďalšie dokazovanie, pričom ale súd jeho návrhu nevyhoviel. Bol toho názoru, že charakter vzniku škody je potrebné preukázať ďalšími dôkazmi, ktoré nepochybne preukážu spôsob vzniku škody. Nie je ale zrejmé, aké ďalšie dôkazy mal súd na mysli. V napadnutom rozhodnutí súd nepostupoval v súlade s ust. § 132 O. s. p., v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Odporca v podanom vyjadrení odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi.

V ďalších podrobnostiach uviedol, že práporčík L. vykonával ohliadku motorového vozidla až po vzniku škody a preto navrhovateľom navrhnutý dôkaz - výsluch uvedeného príslušníka policajného zboru nemôže mať žiadnu výpovednú hodnotu vo vzťahu k vzniku škody. Svedok L. by bol spôsobilý uviesť iba to, čo mu oznámil poškodený, t. j. že ľad spadol na jeho auto zo strechy odporcu. Čo sa týka ďalšieho navrhovaného dôkazu - výsluchu príslušníkov OO PZ Žilina, z obsahu priestupkového spisu, ani z výpovede K. D. nevyplýva, že by boli na základe tiesňového volania poškodeného na miesto vzniku škody vyslaní príslušníci policajného zboru. Napokon pokiaľ ide o navrhované znalecké dokazovanie, tak tento dôkaz by bol nadbytočný a nehospodárny, a to z tých dôvodov, ktoré uviedol okresný súd. V závere podaného vyjadrenia odporca ešte poukázal na to, že samotný poškodený postupoval v rozpore so všeobecnými poisťovacími podmienkami navrhovateľa pre havarijné poistenie, ktoré obsahujú ustanovenia o tom, že poistený je povinný zabezpečiť dôkazy o rozsahu a príčine poistnej udalosti. Taktiež bolo potrebné skúmať to, či poškodený sám neporušil prevenčnú povinnosť počínať si tak, aby nedošlo ku škodám. V tomto prípade by navrhovateľ mohol primerane znížiť poistné plnenie.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1, 2 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Oboznámiac sa s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahom celého prislúchajúceho spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd rozhodol vo veci predčasne pretože neúplne zistil skutkový stav veci. Vychádzajúc z toho čo bolo predmetom konania a z toho na akých skutkových tvrdeniach navrhovateľ založil svoj návrh, bol aj odvolací súd toho názoru, že pre úplné zistenie skutkového stavu v záujme objektívneho a spravodlivého rozhodnutia bolo potrebné vykonať dôkaz navrhovaný navrhovateľom a síce znalecké dokazovanie, či je možné, aby došlo k poškodeniu motorového vozidla tým spôsobom, ako to bolo v konaní prezentované. Na rozdiel od prvostupňového súdu odvolací súd vykonanie tohto dôkazu nepovažoval z hľadiska procesnej ekonómie za nadbytočné, práve naopak. Vykonanie tohto dôkazu môže potvrdiť, resp. vyvrátiť tvrdenia poškodeného - poistenca navrhovateľa o ním tvrdenom priebehu škodovej udalosti. Nejedná sa teda o hypotetické posúdenie

skutočnosti, ktoré by nemalo reálny základ pre meritórne rozhodnutie vo veci, tak ako to konštatoval prvostupňový súd, skôr naopak.

Po vykonaní tohto dôkazu, prípadne ďalších navrhovaných účastníkmi, prvostupňový súd opätovne vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti vyhodnotí a následne rozhodne.

V novom rozhodnutí o veci prvostupňový súd taktiež nanovo rozhodne o náhrade trov tak prvostupňového, ako aj odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.